Narzędzia wiersza polecenia usługi katalogowej

Narzędzia wiersza polecenia usługi katalogowej to zestaw poleceń, których można używać do zarządzania różnymi obiektami w usłudze Active Directory i do wykonywania zapytań dotyczących informacji w katalogu. Narzędzi wiersza polecenia usługi katalogowej można używać, otwierając wiersz polecenia na kontrolerze domeny.

Poniższa lista zawiera krótki opis każdego polecenia wiersza polecenia i jego funkcji:

- **dsadd** dodaje obiekty do katalogu.
- **dsget** wyświetla właściwości obiektów w katalogu.
- **dsmod** modyfikuje wybrane atrybuty istniejącego obiektu w katalogu.
- dsquery znajduje w katalogu obiekty, które pasują do określonych kryteriów wyszukiwania.
- **dsmove** przenosi obiekt z jego bieżącej lokalizacji do nowej lokalizacji nadrzędnej.
- dsrm usuwa obiekt, całe poddrzewo z obiektu w katalogu lub jedno i drugie

Docelowe typy obiektów

Wszystkie narzędzia wiersza polecenia mogą działać na różnych typach obiektów w katalogu. Każde polecenie, które akceptuje argumenty specyficzne dla obiektu, umożliwia wprowadzenie docelowego typu obiektu jako argumentu wraz z tożsamością obiektu docelowego, na którym będzie działać polecenie

Przestrzeń nazw w Active Directory jest zorganizowana hierarchicznie. Obiekty typu kontener mogą przechowywać inne obiekty. Nazwa obiektu w Active Directory opisuje jego położenie w strukturze . Taką nazwę określa się mianem pełnej nazwy DN (DistinguishedName), zgodnie z protokołem Lightweight Directory Access Protocol (LDAP)

Podstawowe składniki DN to:

- CN nazwa (common name),
- OU jednostka organizacyjna (organizational unit),
- DC komponent domenowy (domain component), zawsze są przynajmniej dwa komponenty domeny

Tożsamość obiektu docelowego jest określana po typie obiektu i w formacie **nazwy wyróżniającej** (wartość atrybutu nazwy wyróżniającej obiektu). **Nazwa wyróżniająca** jest unikatowa globalnie, w całym lesie.

Na przykład:

Nazwą wyróżniającą obiektu użytkownika może być CN=mob1,OU=mobilne,OU=profile,DC=szkola,DC=lokalna

Jest nazwa wyróżniająca użytkownika mob1 znajdującego się w jo mobilne. jo mobilne znajduje się w jo profile, a ta w domenie szkola.lokalna.

Nazwa wyróżniająca obiektu jest pisana bez spacji. Gdyby jednak spacja musiała się pojawić, ujmujemy w cudzysłów nazwę wyróżniającą lub wyrażenie ze spacją.

Nazwą wyróżniającą obiektu jednostka organizacyjna *moja administracja* znajdującego się w domenie szkola.lokalna może być:

CN="moja administracja",DC=szkola,DC=lokalna lub

"CN=moja administracja, DC=szkola,DC=lokalna"

Względna nazwa wyróżniająca LDAP jednoznacznie identyfikuje obiekt znajdujący się w kontenerze nadrzędnym. Na przykład względną nazwą wyróżniającą LDAP jednostki organizacyjnej o nazwie mobilne jest OU=mobilne. Względne nazwy wyróżniające nie mogą się powtarzać w ramach jednostki organizacyjnej tzn jednostka organizacyjna mobilne nie może się powtórzyć w jednostce organizacyjnej profile. Ważne jest, aby podczas tworzenia skryptów do tworzenia kwerend i zarządzania usługą Active Directory znać składnię względnej nazwy wyróżniającej LDAP.

Nazwa kanoniczna jest konstruowana w ten sam sposób, co nazwa wyróżniająca LDAP, ale jest reprezentowana za pomocą innej notacji. Nazwa tego typu nie zawiera tagów atrybutów LDAP (takich jak: CN=, DC=). Segmenty nazwy są rozdzielane kreskami ukośnymi (/). Na przykład nazwa kanoniczna jednostki organizacyjnej o nazwie profile w domenie szkola.lokalna ma postać: szkola.lokalna/profile. Z nazw kanonicznych korzysta się podczas używania niektórych narzędzi administracyjnych np. do przedstawiania hierarchii.

Składnia polecenia

Poniższe konwencje służą do dokumentowania składni narzędzi wiersza polecenia usługi katalogowej:

- Opcja atrybutu nazwy wyróżniającej obiektu docelowego jest wyświetlana jako *ObjectDN* lub *ObjectDN* ..., gdy można określić wiele obiektów.
- Polecenie nie wykonuje żadnej operacji bez typu obiektu, takiego jak np. komputer,
  i żadnego z wymaganych parametrów typu obiektu, takich jak nazwa wyróżniająca
  obiektu docelowego, ObjectDN.
- W przypadku niektórych poleceń, jeśli użytkownik nie określi obiektu docelowego
  w wierszu polecenia, obiekt docelowy jest pobierany ze standardowego
  wejścia. Uzyskiwanie wartości ze standardowego wejścia umożliwia przesyłanie danych
  wyjściowych z jednego polecenia do drugiego potokowo.
- Składnie obiektów docelowych, które używają znaku "..." (wielokropek), wskazują, że można podać listę nazw wyróżniających, z każdą nazwą wyróżniającą oddzieloną spacją, chyba że zaznaczono inaczej. Na przykład następujący parametr akceptuje wiele nazw wyróżniających:

-członek Grupy ...

Jeśli same nazwy wyróżniające zawierają spacje, należy je ująć w cudzysłów ("").

Przecinki, które nie są używane jako separatory w nazwach wyróżniających, muszą być poprzedzone znakiem ukośnika odwrotnego (\) (na przykład "CN = Firma \, Inc., CN = Użytkownicy, DC = microsoft, DC = com"). Ukośniki odwrotne używane w nazwach wyróżniających muszą być poprzedzone ukośnikiem odwrotnym (na przykład "CN = Sprzedaż \\ Ameryka Łacińska, OU = Listy dystrybucyjne, DC = microsoft, DC = com").

Wprowadzanie poleceń

- W przypadku wszystkich parametrów wielkość liter nie jest rozróżniana.
- Parametry wiersza poleceń można określić za pomocą łącznika ( ) lub ukośnika (/).
- Parametr wiersza poleceń i wszelkie odpowiadające mu wartości parametru powinny być oddzielone co najmniej jedną spacją.
- Podczas czytania ze standardowego wejścia zarówno spacje, jak i znaki nowej linii są traktowane jako separatory argumentów.
- Pusty ciąg lub wartość ciągu pustego można określić za pomocą cudzysłowów ("") bez znaków umieszczonych między cudzysłowami. Podana wartość pustego ciągu nie jest tym samym, co brakująca wartość. Wartość parametru "" (ciąg NULL) będzie traktowana jako żądanie usunięcia wartości atrybutu z obiektu docelowego.
- Pomoc dotyczącą dowolnego polecenia można uzyskać za pomocą /? (na przykład dsadd computer /?).

Wyjście polecenia

Poniżej przedstawiono konwencje wyświetlania danych, komunikatów o stanie, błędów i ostrzeżeń wynikających z wykonywania poleceń:

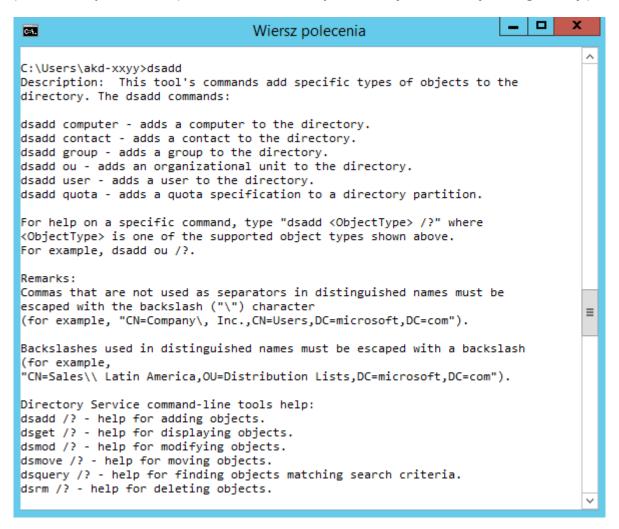
- Komunikaty o stanie pomyślnego zakończenia polecenia są zapisywane na standardowe wyjście.
- Wszelkie dane wyświetlane przez polecenie są zapisywane na standardowe wyjście.
- Wszelkie ostrzeżenia lub komunikaty o błędach są zapisywane jako standardowe błędy.
- Kody zakończenia (poziomy błędów) używają 0 do wskazania sukcesu. Jeśli operacja się nie powiedzie, kod zakończenia będzie wartością w formacie HRESULT. Na przykład wartość HRESULT E_FAIL to 0x80004005.
- Jeśli dla polecenia określono tryb cichy (przy użyciu parametru **-q**), to wszystkie dane wyjściowe na standardowe wyjście są pomijane. Jednak żadne komunikaty o błędach standardowych nie są pomijane w wyniku pracy w trybie cichym.

Legenda formatowania

LEGENDA FORMATOWANIA

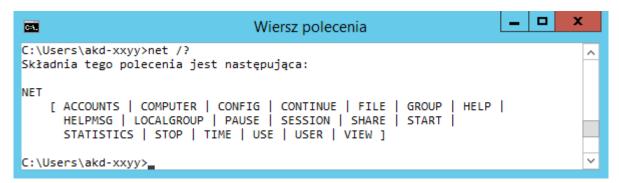
Format	Znaczenie
kursywa	Informacje, które musi podać użytkownik
Pogrubienie	Elementy, które użytkownik musi wpisać dokładnie tak, jak pokazano
Wielokropek ()	Parametr, który można powtórzyć kilka razy w linii poleceń
W nawiasach ([])	Przedmioty opcjonalne
Między nawiasami klamrowymi ({}); opcje oddzielone pionową kreską ( ). Przykład: {parzyste nieparzyste}	Zestaw opcji, z których użytkownik musi wybrać tylko jedną
Courier font	Kod lub wyjście programu

Aby uzyskać pomoc dotyczącą narzędzi wiersza poleceń wystarczy wpisać jedno z poleceń podstawowych w WP np. **dsadd** a tam mamy informacje o bardziej szczegółowej pomocy.

Pomimo bardzo rozbudowanych poleceń typu ds..., nie wyczerpują one wszystkich potrzeb.

Bardzo pomocne mogą być polecenia grupy net (pomoc net /? lub net help)

Do których bardziej szczegółową pomoc uzyskamy wpisując np. net help user. W poleceniu tym bardzo interesujące są opcje: /TIMES:... oraz /WORKSTATIONS:...

